

Reisverslag

Holland - Roemenië / SOVATA v.v. 2007

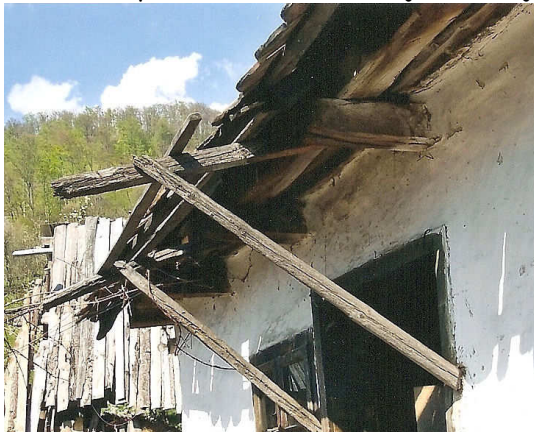
Dit jaar begint de reis naar Sovata met twee volgeladen personenauto's met spullen. Zelfs zo veel dat er vier grote tassen niet meer in de bus kunnen en thuis moeten blijven. Deze gaan dan mee bij het tweede bezoek later dit jaar in november.

Busonderneming Connexxion en onze chauffeur Cees Walder zorgen voor een perfecte busreis van heen drie dagen en terug drie dagen met alle overnachtingen onderweg. Natuurlijk worden alle plannen flink doorgenomen en worden hier en daar wat bijgespijkerd.

Onze eerste dag in Sovata heeft een diepe indruk achter gelaten. Op weg naar één van de armste wijken zijn wij terecht gekomen in een huis met twee kamers, niet groter dan 2 x 2 en 2 x 3 meter. Hier wonen een nicht en een neef die getrouwd zijn. Dit huwelijk was nodig om het stukje "familiegrond" veilig te stellen. Dit huwelijk heeft gezorgd voor 6 kinderen: 5 jongens en 1 meisje. Op de jongste jongen na (13 jaar) zijn alle mannen simpel en niet bij machte om te werken. Het enige meisje (15 jaar) wordt, hoe verschrikkelijk, betast en lastig gevallen door haar broers, door haar neef en een buurjongen!! Met tranen in onze ogen moeten wij dit aanzien en kunnen op dit moment niets aan deze verschrikkelijke situatie doen!

Het krot waarin deze mensen wonen is vies, kapot, het lekt aan alle kanten en de stroomdraden hangen op een levensgevaarlijke manier door de ruimten. In de slaapkamer van 2 x 3 moeten 8 mensen slapen, dus ook het meisje van 15 jaar tussen al die mannen! Je moet er niet aan denken!!

Dit krot zou tegen de vlakte moeten en er een andere woning voor in de plaats bouwen. Er zal gekeken worden of er met tweedehands materialen iets op korte termijn gedaan kan worden. De volgende dag worden er voedselpakketten, dekens, kleding en drinken gebracht. De moeder en het meisje huilen van blijdschap en omhelzen ons. Het meisje blijft, als wij weer weg willen rijden, de auto zo strak vast houden, dat wij niet weg kunnen. Zij wil zó graag mee. Er is die dag ook gezorgd dat zij naar school kan en de school is gevraagd, voor zover mogelijk, toezicht te houden op haar welzijn. Hopelijk vinden wij op korte termijn een oplossing voor dit gezin.

Verder in de straat komen wij een wat oudere man tegen met een houten been zoals vroeger de zeerovers hadden. De man is er blij mee en kan erop lopen, maar heeft heel erg veel pijn. We gaan bekijken of een beenprothese te organiseren is. Tijdens ons bezoek komende november kán dit gerealiseerd worden.

In de hele straat staan ondertussen mannen, vrouwen en kinderen schoenen en kleding te passen. Ook de meegenomen kaarsen, speelgoed en knuffels worden uitgedeeld. Wat is iedereen blij !!!!!

Aan het eind van onze eerste dag samen met Jozé naar de vrouwelijke wijkarts gegaan en daar de vitaminetabletten gebracht. Een hoeveelheid goed voor 50 volwassenen én 50 kinderen voor 1 jaar lang. Naast de vitaminen is er ook incontinentiemateriaal, kleine tubes tandpasta, luiers, pleisters en verbandmiddelen gebracht.

Veel dank aan onze tandarts, die een gebruikt sterilisatieapparaat heeft gesponsord en die in november 2006 aan haar is gegeven. Wát is de arts daar blij mee. Inmiddels heeft het apparaat een grote onderhoudsbeurt gekregen en we hopen dat deze het nog een tijdje vol zal houden. Voor een tweede sterilisatieapparaat moet nog gespaard worden.

Voor de vitaminetabletten is het hoofdkantoor van het Kruidvat benaderd voor eventuele korting. Dat is helaas niet gelukt. Jammer !! Wel heeft het Kruidvat in Rhoon-Portland veel van de genoemde artikelen gesponsord. Hartelijk dank daarvoor !!!

Deze babyweegschaal is ook aan vervanging toe

Tijdens het bezoek aan de praktijk van de huisarts blijkt de onderzoektafel geroest, niet meer verstelbaar is en aan alle kanten stinkt naar vieze geurtjes. Wij kunnen, dankzij de extra donatie van een van onze grootste sponsors, een nieuwe onderzoektafel voor haar bestellen. Deze tafel wordt door een zeer gelukkige samenloop van omstandigheden al in juli van dit jaar bij haar gebracht.

Haar volgende wens is een laptop, waardoor zij de uitslagen van onderzoeken van bijvoorbeeld bloedwaarden, bloedsuiker, urine, e.d. veel sneller van het ziekenhuis kan krijgen. Het ziekenhuis ligt op een halve dag rijden met de auto van Sovata en met openbaar vervoer nog veel langer. Deze arts heeft echter geen auto, alleen een oude fiets!

Ook medische informatie is dan sneller voorhanden en voorkomt veel onnodige narigheid. Natuurlijk is een laptop veel duurder in aanschaf, maar kan door de arts wel meegenomen worden naar patiënten en kan uit veiligheidsoverwegingen met de arts mee naar huis.

Het was een zware en moeilijke dag, maar het geeft wel de kracht om verder te gaan !

De tweede dag begint na het ontbijt met het laden en instappen op de paard en wagen. Deze paarden met wagen zijn van een boer die geen land meer heeft en nu (met onze hulp) personen en goederen tegen betaling door het stadje vervoerd. Het is in de toekomst de bedoeling dat de kinderen van deze boer het bedrijfje gaan continueren.

Met de paard en wagen op pad naar de zigeuners. Het gebied waar deze zigeuners wonen is erg onbegaanbaar en moeilijk met auto of bus te bereiken. Normaal gaan Coby en ikzelf met een gids daar alleen naar toe, maar op deze manier is het ook mogelijk voor meerdere mensen uit ons gezelschap deze omgeving te bezoeken.

Bij aankomst op het pad waar het terrein van de zigeuners begint, staan al een heleboel mensen op de uitkijk naar onze komst. Kinderen rennen voor de paard en wagen uit en de ouderen staan bovenaan met een grote glimlach te wachten op alles wat er komen gaat.

Op het kamp blijkt hepatitis te heersen en moeten we dus een beetje uitkijken. Er blijkt al een kindje in het ziekenhuis te liggen met deze ziekte. Twee zieke kindjes moeten nog opgenomen worden. Aan de goudgele kleur van de huid kan je goed zien dat deze twee kinderen ziek zijn. Het geld dat nodig is om de kinderen op te laten nemen, is ter beschikking gesteld aan een betrokken contactpersoon. Hopelijk gaat het inmiddels beter met de kinderen.

Het door ons van gebruikte materialen gebouwde huisje staat er goed bij en de eigenaar heeft er zelfs een soort schutting omheen gemaakt van oude stukken hout en palen. Geweldig toch ! Nog vóór de winter wordt de door ons geschonken stook/kookkachel geplaatst.

Wát is iedereen enorm blij met de meegebrachte schoenen, sloffes, sokken, mutsen, sjaals, maillots, overhemden, tasjes, kleurpotloden, ballpoints en knuffels. Natuurlijk voor de kinderen ook bakjes yoghurt, bananen en heerlijk snoepgoed.

Het was duwen, dringen en vechten. Regelmatig moeten wij ons zelf bevrijden uit benarde posities. Allemaal grijpgrage handen in de lucht om zoveel mogelijk te pakken te krijgen.

Leuk om te zien dat een aantal van de vorige jaar meegebrachte spullen nog in gebruik zijn.

De bewoners bedanken onze groep voor de pakketten met levensmiddelen die zij afgelopen winter hebben ontvangen. Natuurlijk zijn er nog een behoorlijk aantal gezinnen die nog geen voedselpakket hebben gekregen.

Door het laten zien van een geldig legitimatiebewijs hebben wij nog 22 gezinnen genoteerd voor een voedselpakket en vitaminen.

Het probleem van de behuizing moet nog in de ijskast blijven. Het project is té omvangrijk en financieel nog niet haalbaar om daar op korte termijn wat aan te doen.

We worden door het hele kamp uitgezwaaid en met de paard en wagen weer terug naar onze basis in de bewoonde wereld. Aangekomen in het hotel ziet Jozé bij Coby iets wits in haar haar zitten. Na onderzoek blijken het drie luizen te zijn !!!! Paniek in de groep !!! Na een grote luizencontrole blijkt dat de paniek onnodig is en na een paar keer flink de haren kammen en wassen met speciale shampoo, is alle leed weer geleden.

De volgende dag hebben we stofkammen en shampoo tegen luis bij de zigeuners gebracht. Hopelijk zal dit genoeg zijn om de kinderen luisvrij te maken.

Na de lunch op weg naar Levente. Levente is een man van 45 jaar, sportleraar van beroep, die ongelooflijk veel en goed werk doet voor de kinderen en zigeuners in Sovata.

Van het staal en ijzer van sloopauto's, stenen, ijzerdraad en stukken skai heeft Levente zo'n 7 á 8 jaar geleden geïmproviseerde sporttoestellen gemaakt. Deze zelfgemaakte sporttoestellen staan in een oud klein halletje, die onder leiding van Levente door veel kansloze jongeren gebruikt wordt als sporthal. Een geweldig initiatief van Levente.

Inmiddels is de sportschool verhuisd naar een grotere en betere ruimte en heeft hij uit eigen middelen van een bevriende trainer en sportschooleigenaar in Hongarije tegen een vriendenprijs zijn gebruikte sporttoestellen kunnen aanschaffen.

Ook is er geld door onze stichting gedoneerd voor verwarming en deze kan voor het begin van de winter geplaatst worden. Zonder deze kachel is het onmogelijk om met 10 tot 20 graden onder nul enige vorm van sport te beoefenen.

Er worden wand- en vloertegels voor de sanitaire ruimte beschikbaar gesteld. Na plaatsing kunnen de jongeren na het sporten gebruik maken van douches en toiletten. Zo leert men ook om te gaan met hygiëne.

Eén van de sponsors heeft 60 stuks blauwe T-shirts ter beschikking gesteld voor de jongeren die daar dagelijks komen sporten. Door de eenheid van de T-shirts hebben de jongens ook écht het gevoel er bij te horen!

Voor de sportschool moet nu nog geld bijééngebracht worden om de vloer in de sportschool veilig en onderhoudsvriendelijk te maken. Gedacht wordt aan bijvoorbeeld een betonnen vloer en deze met betonverf te schilderen. Ook verlichting staat hoog op het verlanglijstje. De verlichting die er nu gebruikt wordt, is slechts één lamp voor een ruimte van 15 x 20 meter en dat is veel te weinig.

Na een drukke maar effectieve dag lekker slapen.

Voor de derde dag staat een bezoek aan het weeshuis en de crèches op de planning.

Na een geweldig hartelijk ontvangst van de Maria (directeur van het huis) en de kinderen worden alle spullen die meegenomen zijn op de tafels en op de grond neergezet.

Naaimachines, speelgoed, knuffels, blocnotes, schrijfgerei, muziekinstrumenten, boeken, grote verpakkingen pindakaas, chocoladepasta, hazelnootpasta en ander lekkers.

De gedoneerde computerapparatuur wordt opzij gezet voor de groep oudere kinderen die er ontzettend blij mee zijn.

Uit onze groep hebben twee mensen grote emmers met allerlei snoepgoed en broodbeleg meegenomen. Geweldig !

Dat komt goed van pas, zo blijkt, want in het komende weekend zal er voor ca 1.500 kinderen uit Sovata een jaarlijks terugkerende party georganiseerd worden door de leiding en vrijwilligers van het weeshuis. Teken- en kleurwedstrijden, allerlei sportactiviteiten, diverse spellen voor groot en klein worden dan georganiseerd. Fantastisch!!!

Jammer dat onze groep dan al weer huiswaarts is.

Wat een feest is het toch iedere keer weer om te zien hoe blij iedereen is met echt alles.

Van een sponsor zijn er muziekinstrumenten gekregen waaronder blokfluiten. Bij het zien van deze blokfluiten pakken de kinderen spontaan een fluit en hebben een 4-tal liedjes voor ons gespeeld. Ja, en daar sta je dan met een brok in je keel als je ziet hoé blij de kinderen zijn met de meest simpele dingen.

Vorige jaar is er geld geschonken voor het opknappen van de kapel, de picknicktafels buiten en de opbergkasten in de speelkamer van de hele kleintjes.

Door een groepje van de inwonende kinderen worden wij naar alle nieuwe ruimtes en meubels gebracht om te laten zien hoe mooi het allemaal geworden is. Zelf hebben de kinderen dekens en spreien gemaakt.

Als laatste laten de kinderen ons de drie geitjes en het bokje zien. De dieren zitten in een door de grotere kinderen

getimmerde behuizing met stro, water en voedsel. Fantastisch !!!

Namens alle kinderen en begeleiders: Köszönöm Sepen !! (Dank U wel aan alle mensen)

's-Middags naar de crèches, de opvanghuisjes voor tussentijdse schoolopvang en zwerfkinderen van 1 tot 4 jaar. Ook hier speelgoed, knuffels, snoepgoed, kleurstiften, kleurboeken en lekkers voor op de boterham achtergelaten.

Op het moment dat wij er zijn, zijn er weinig kinderen in de crèche. De kleintjes zijn aan het wandelen en de grotere kinderen zijn nog op school. Normaal komen tussen de middag hier kinderen (tussen 5 en 12 jaar) van school om een boterham te eten en een glas melk te drinken omdat zij dat thuis niet hebben. Ook wordt met de kinderen het huiswerk doorgenomen voor die dag. Geweldig om te zien hoe goed dat nu gaat en dat alle vrijwilligers er hard aan werken om het zo te houden.

Voor de kleinste kleintjes blijkt het speelgoed, ook van een sponsor, wel heel erg in trek

Een grote wens voor de crèche is een keukenblok met kraan en stromend water. De bordjes, bekertjes en bestek kunnen dan afgewassen worden en ook kunnen de kinderen leren ná toiletbezoek en vóór het eten de handen te wassen en na het eten de tanden te poetsen.

Anekdote

Op deze derde dag mag Cees, onze chauffeur, wegens het rijtijdenbesluit niet rijden. Om toch iets leuks te doen besluit Cees met 5 anderen met de plaatselijke bus een bezoek te brengen aan de plaats Tigre Mures. Je moet dan wel een overvolle, heel warme bus in en een rit van 4.5 uur over slechte wegen op de koop toe nemen.

Na het uitstapje in Tigre Mures blijkt het aantal passagiers zó groot dat Cees en kornuiten niet meer de bus in kunnen. Dat betekent óf daar blijven overnachten óf met een taxi terug.

Voor dat laatste is gekozen en de chauffeur van de taxi blijkt een jongeman van 22 jaar die bijna afgestudeerd is als chirurg. Het werk in het ziekenhuis levert niet veel leien (Roemeense munten) op, dus een bijbaan als taxichauffeur ligt dan voor de hand.

Met een levensgevaarlijke en bloedstollende rijtechniek heeft hij een doodsbanne Cees met kornuiten in een uurtje weer gezond en wel teruggebracht naar Sovata. Dit was eens maar nóóit meer !!

Op de vierde dag een bezoek aan de "vuilnisbelt". Wat schetst onze verbazing ??? Slechts een enkel huisje nog op de vuilnisbelt en ook bijna geen mensen te zien. Heel vreemd, want normaal wonen hier zo'n 30 gezinnen en komen ook deze mensen aangerend als zij ons zien aankomen.

Na onderzoek blijkt dat er enkele maanden geleden een brand is uitgebroken waarbij alle krotten zijn verbrand en daarbij is een kindje van 5 jaar om het leven gekomen. Veel van de bewoners zijn nu gevlucht naar de bossen in de omgeving. Wij hebben deze mensen niet kunnen vinden en hopen dat, door de boodschappen die wij achtergelaten hebben bij de mensen die nog wel in de buurt van de vuilnisbelt wonen, wij kunnen achterhalen waar zij gebleven zijn. Voor een handje vol mensen die er nog waren hebben wij schoenen, kleding, knuffels, fruit en snoep achterlaten. Het was een heel verdrietig afscheid.

In de middag bezoeken we een aantal gezinnen die door vrienden van onze stichting worden geholpen met ondersteuning op allerlei manieren.

Bij een gezin blijkt de koe te zijn verkocht omdat de moeder (39 jaar) een zeer ernstige vorm van kanker heeft en er geen geld was om naar het ziekenhuis te gaan. Door de opbrengst van de verkoop van de koe heeft zij de mogelijkheid om een arts te raadplegen.

Dit zijn toch wel héél schrijnende gevallen!!

Dit gezin zullen wij zeker blijven volgen en met raad en daad bijstaan, want als de moeder komt te overlijden moet de toekomst van de 3 kinderen wel gewaarborgd blijven.

Op onze weg komen wij ook een man tegen die tien jaar geleden in Nederland heeft gewerkt en van het verdiende geld de tandtechnische praktijk in Sovata heeft ingericht.

Deze man heeft ons gesmeekt hem te helpen om de zeer verouderde en versleten apparatuur en gereedschappen te vervangen. Anders gaat het werk naar de moeilijk bereikbare plaats Tigre Mures. Maar veel van de Roemenen en Hongaren in Sovata hebben een heel slecht gebit en geen geld voor de reis. Voor deze groep mensen zou het een uitkomst zijn als zij van de diensten van deze tandtechnieker gebruik kunnen blijven maken.

Door ons zijn nog geen concrete toezeggingen gedaan omdat wij eerst onderzoeken hoeveel geld er voor nodig is.

Het is ook fijn en goed te zien dat al onze energie en moeite inmiddels hun vruchten gaan afwerpen. Kinderen die iedere dag naar school kunnen, groententuinen die er goed bij staan en huisjes die in redelijke staat verkeren. Je ziet ook dat de mensen zuinig zijn met bijvoorbeeld de kleding en schoenen die zij gekregen hebben.

De vijfde en laatste dag van onze reis zal deels gebruikt worden om scholen te bezoeken. Vooral die wijken waar de armste mensen wonen hebben onze aandacht. Samen met Aranka (een van de leraressen) hebben wij wat zaken doorgenomen.

Bijna iedere school in de arme wijken heeft vier klaslokalen met in ieder lokaal 38 kinderen. Aan schoolmateriaal, zoals pennen, schriften, tekenpapier etc., is een enorme behoefte. Zelfs toiletpapier is een groot probleem. De scholen beschikken over heel weinig geld en de ouders van de kinderen kunnen het schoolgeld niet betalen. Kapotte schoolborden en de stoeltjes en bankjes waar de kinderen op moeten zitten, zijn te laag, te klein en kapot. Ondanks alle misère en de minimale beschikking over schoolmiddelen is deze school erg begaan met de toestand van deze arme kinderen. Aranka is als lerares ook erg bezig met hygiëne en in overleg met haar is er voor de leerlingen van één van de vier klassen een toilettasje gemaakt met daarin: kam, tandpasta en tandenborstel, handdoekje, nagelknipper, stukje zeep, handenborsteltje en een rol toiletpapier. Op deze manier zullen de kinderen leren handen te wassen voor het eten en na toiletgebruik. Het handdoekje moeten de kinderen op zaterdagmorgen mee naar huis nemen en op maandagmorgen weer schoon (nou ja) mee terug nemen. Hopelijk zullen de kinderen ook thuis zeep en tandpasta gebruiken en mogelijk een voorbeeld voor de ouders zijn. Onze stichting heeft Aranka toegezegd voor de andere leerlingen van de overige drie klassen van haar school ook een compleet toilettasje te verzorgen en deze in november van dit jaar voor hen mee te nemen.

Aan het eind van de dag koffers pakken.

Met grote dank aan alle sponsors van kleding, schoeisel, speelgoed, apparatuur en vele andere goederen. Dank aan de sponsors voor het kopiëren en versturen van dit verslag. Ook de geweldige financiële bijdragen waren méér dan welkom. S(tichting) O(ndersteuning) S(ovata) hoopt ook dit jaar op u te mogen rekenen, in welke vorm dan ook.